

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžf/40/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6010200654                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 16.07.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | CSc., JUDr. Eva Babiaková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:6010200654.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: Quad speed, spol. s r.o., Hattalova 12, Trnava, IČO: 36 669 059, zast. JUDr. Ruženou Bubenčíkovou, advokátkou so sídlom Kollárova 8, Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí právneho predchodcu žalovaného č. I/227/18069-68476/2010/990271-r zo dňa 10. júna 2010, č. I/227/301-70192/2010/990271-r zo dňa 10. júna 2010, č. I/227/300-70189/2010/990271-r zo dňa 10. júna 2010, č. I/227/297-70188/2010/990271-r zo dňa 10. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/81/2010 - 89 zo dňa 15. marca 2012, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/81/2010 - 89 zo dňa 15. marca 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave, zamietol žaloby, ktorými sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí označených v záhlaví, ktorými Daňové riaditeľstvo SR zmenilo prvostupňové platobné výmery Daňového úradu Trnava o dorubení dane z pridanej hodnoty (ďalej v texte rozsudku len DPH) za zdaňovacie obdobia I. až IV. štvrťrok 2007 tak, že táto zmena pozostávala z doplnenia údajov o konkrétnom zdaňovacom období (kalendárny štvrťrok), za ktoré bola daň dorubená. Krajský súd uviedol, že nakoľko zmena prvostupňových rozhodnutí sa týkala iba doplnenia chýbajúceho údajov (logicky vyplývajúceho z obsahu odôvodnenia) a potvrdenie neúplného výroku neprichádzalo do úvahy, nebol dôvod na uvádzanie osobitného výroku o potvrdení zvyšnej časti napadnutého výroku. Doplnenie výrokov prvostupňových rozhodnutí bez uvedenia potvrdzujúcich výrokov ohľadne zvyšnej časti napadnutých výrokov nespôsobilo ujmu na právach žalobcu. Ak by bolo z tohto dôvodu vyhovieť žalobe, novým konaním by došlo len k formálnemu zopakovaniu administratívneho konania, ktoré by nepredstavovalo pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobca v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno. V súvislosti s faktúrami od spoločnosti FIRST GROUP, s.r.o. za materiál, spotrebný materiál resp. zariadenia na opracovanie a úpravu nerezových materiálov, ktoré mali byť vykonané prostredníctvom uvedených živnostníkov alebo spoločnosti Dm&Mr. Slovakia, s.r.o., ktoré dodanie a platenie pre dodávateľa malo byť sprostredkované J. D., vyjadrením štatutárneho zástupcu dodávateľa ako aj súvisiacimi skutočnosťami bolo spochybnené, že spoločnosť FIRST GROUP, s.r.o. Trenčín tieto mohla dodať. Nebolo potvrdené, že by fakturované práce vykonávali subdodávatelia pre spoločnosť Dm&Mr. Slovakia, s.r.o., ktorá ich následne mala fakturovať dodávateľovi. Štatutárny zástupca spoločnosti Dm&Mr Slovakia, s.r.o. poprel vykonávanie prác pre žalobcu, J. D. nepoznal, v relevantnom čase spoločnosť nevykonávala potrebnú činnosť.

V prípade dodávok od spoločnosti PRINCE INVEST LLC, s.r.o. mal žalobca konať s J. D. ako zástupcom spoločnosti, bez toho aby si preveril, kto je oprávnený konať za spoločnosť resp. kto vystavoval faktúry odovzdávané J. D.. Žalobca sa nezaoberal ani tým, či cena za tovar bola uhradená tvrdenému dodávateľovi. Žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé spochybniť tvrdenia štatutárnych zástupcov spoločností o tom, že so žalobcom ich spoločnosť neobchodovala a poukaz na nezrovnalosti v žalobcom predložených faktúrach. Na preukázanie oprávnenosti nároku na odpočet DPH nepostačuje tvrdenie, že vzhľadom na predloženie dokladov o vykonaní opráv motorových vozidiel, na ktoré mali byť fakturované diely použité, je preukázané, že tieto náhradné diely boli dodané spoločnosťou PRINCE INVEST LLC, s.r.o. a tejto spoločnosti bola zaplatená kúpna cena vrátane DPH. Pokiaľ žalobca tvrdil, že J. D. vystupoval vo vyššie uvedených prípadoch ako obchodný zástupca dodávateľov, pre úmrtie nebolo možné túto osobu v konaní vypočúť a žalobca o oprávnení zastupovať uvedené spoločnosti nepredložil žiaden relevantný dôkaz. Rovnako žalobca neuviedol relevantný dôvod na spochybnenie vyjadrenia bývalého štatutárneho zástupcu spoločnosti FIRST GROUP, s.r.o. o tom, že spoločnosť so žalobcom neobchodovala, ako aj o tom, že žalobcom predložené faktúry obsahom ani formou nezodpovedajú ich faktúram. Taktiež nebol predložený žiaden dôkaz na vyvrátenie tvrdenia štatutárneho zástupcu spoločnosti PRINCE INVEST LLC, s.r.o. o tom, že spoločnosť so žalobcom neobchodovala, ako aj o tom, že žalobcom predložené faktúry obsahom ani formou nezodpovedajú ich faktúram. Bez ohľadu na to, že štatutárny zástupca spoločnosti Dm&Mr. Slovakia, s.r.o. bol vypočutý vo výkone trestu odňatia slobody, ani obsah jeho výpovede popierajúci obchodné vzťahy so žalobcom nebol nijako spochybnený. Pokiaľ žalobca tvrdil, že tovar a služby nakúpil od uvedených spoločností, bol povinný predložiť relevantný dôkaz o dodaní tovaru osobami uvedenými v predkladaných daňových dokladoch.

Podmienkou pre priznanie nároku na odpočet DPH nie je len skutočnosť, že žalobca ako odberateľ tovarov a služieb od dodávateľa mu za tieto zaplatil cenu spolu s DPH, ale musí byť jednoznačným spôsobom preukázané, že s uplatneným právom na odpočet DPH korešponduje splnená povinnosť dodávateľa viesť vo svojej účtovnej evidencii cenu za dodanie tovarov a služieb aj s daňou a odviesť z nich DPH. Bez splnenia tejto povinnosti nevznikne právo odberateľa na odpočet DPH. Je to práve daňový subjekt, ktorý preukazuje splnenie zákonných podmienok. Nárok na vrátenie DPH nepostačuje osvedčiť formálne správne a dostatočne vedenou evidenciou, ale údaje v nej vedené musia byť aj preukázané. Zo strany žalobcu sa javí neobvyklé a v rozpore s povinnosťou postupovať pri svojom podnikaní obozretné, pokiaľ preberal tovar a faktúry vystavené inými subjektmi a v hotovosti poskytoval nemalé finančné prostriedky osobe - J. D., oprávnenie ktorej na zastupovanie nemal nikde v evidencii preukázané. Počas celého obdobia spolupráce si evidentne existenciu tohto oprávnenia u tvrdených zastupovaných firiem neoveroval. Takto žalobcom popísaný priebeh obchodných vzťahov spochybňuje ich obsah.

Použitie dvojakej meny vo výrokoch rozhodnutí, krajskú súd nepovažoval za rozporný s príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva financií SR č. 75/2008 Z. z. Pokiaľ žalobca v konaní predložil uznesenie vo veci trestného stíhania za zločin skrátania dane a poisteného podvodu neznámym páchatelom, krajský súd poukázal, že k zastaveniu trestného stíhania nedošlo z dôvodu, že k neoprávnenému skrátaniu dane nedošlo, ale bola ním skutočnosť, že zo strany zodpovednej osoby nebolo preukázané úmyselné zavinenie.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že neúspešnému žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 11. mája 2012 odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd zruší napadnuté správne rozhodnutia a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Uviedol, že odvolací orgán sa nevysporiadal s celým výrokom napadnutých platobných výmerov. V zmysle § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. je odvolací orgán povinný sa vysporiadať s celým výrokom napadnutého rozhodnutia. Žalobca má právo na riadne rozhodnutie v súlade s predpismi.

Žalobca vyjadril presvedčenie, že preukázal, že faktúry má od platiteľov, ktoré sú riadne vyhotovené podľa § 71 zákona o DPH a odpočet dane vykonal z tovarov a služieb, ktoré použil na dodávku služieb, teda boli splnené všetky predpoklady vyžadované zákonom pre odpočítanie dane. Žalobcovi zo žiadnych právnych predpisov nevyplyva povinnosť zisťovať, či J. D. odovzdal zinkasovanú sumu za tovar dodávateľovi, ako ani to, aby si preveril, kto je oprávnený konať za spoločnosť, resp. kto vystavoval faktúry. V praxi sa takto nepostupuje. J. D. sa žalobcovi preukázal riadnym poverením. Žalobca zistil, že spoločnosti FIRST GROUP, s.r.o., PRINCE INVEST LLC, s.r.o. a Dm&Mr. Slovakia, s.r.o. existujú, sú zapísané v obchodnom registri. Tovar a práce boli žalobcovi dodané, za tento tovar zaplatil. Nemal žiaden dôvod, a už vôbec nie zákonný, podrobne skúmať skutočnosti ako to uvádzal krajský súd v napadnutom rozsudku. Výtýkané nedostatky nemajú opodstatnenie v zákone ani v bežnom obchodnom styku. Krajský súd vyvodil proti žalobcovi dôsledky za porušenie povinností, ktoré žalobca nemal, a teda postupoval nad rámec zákona a rozporne s Ústavou. Žalobca nezavinil, že spoločnosti FIRST GROUP, s.r.o., PRINCE INVEST LLC, s.r.o. a Dm&Mr. Slovakia, s.r.o. neodviedli daň zaplatenú žalobcom daňovému úradu.

Súd uveril výpovediam štatutárov uvedených spoločností, a to napriek tomu že H. W. bol trestne stíhaný, spoločnosť PRINCE INVEST LLC, s.r.o. má veľké nedoplatky a nevedie riadne účtovníctvo. Obdobná situácia bola aj ohľadne spoločnosti FIRST GROUP, s.r.o., keď si neplnila zákonné povinnosti a Okresný súd Trenčín ju dňa 25. marca 2010 zrušil z dôvodu neuloženia individuálnej účtovnej závierky do zbierky listín. Súd rovnako uveril výpovedi S. M. napriek tomu, že tento bol vo výkone trestu odňatia slobody v dôsledku páchania trestnej činnosti, že spoločnosť Dm&Mr. Slovakia, s.r.o. nepodávala daňové priznania k DPH. Všetky spoločnosti pri svojej činnosti porušovali predpisy týkajúce sa vedenia účtovníctva, daňových zákonov a to v takom rozsahu, že štatutárni zástupcovia boli aj trestne stíhaní. Výpočutí svedkovia sú tak predpojatí, nakoľko keby priznali dodanie tovaru boli by sankcionovaní, keďže neodviedli zaplatenú DPH. Na základe týchto relevantných skutočností mal krajský súd vyhodnotiť výpovede uvedených svedkov ako neverohodné a nebrať ich do úvahy. V konaní nebolo vierohodne preukázané, že tovar a služby žalobca nedostal od spoločností PRINCE INVEST LLC, s.r.o., FIRST GROUP, s.r.o. a Dm&Mr. Slovakia, s.r.o.

Záverom žalobca opätovne poukázal na uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Trnave č. ORP-705/OEK-TT-2010 zo dňa 15. augusta 2011, ktoré bolo predložené nakoľko sa v ňom uvádzajú výpovede svedkov týkajúce sa skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci samej, a preto by naň súd mal prihliadať.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 25. júna 2012 vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Uviedol, že nemá oporu v zákone taký postup, že istá časť výroku sa zmení a zostávajúca časť bude potvrdená.

Ohľadne oprávnenia J. D. žalovaný poukázal, že žalobca počas kontroly ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz, že by tento bol poverený konať za dotknuté spoločnosti. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zistil že J. D. zastupované spoločnosti sú zapísané v Obchodnom registri, musel zistiť aj tú skutočnosť, že podľa výpisu z Obchodného registra J. D. nebol oprávnený konať za žiadnu zo spoločností. Je neobvyklé a prinajmenšom podozrivé, že žalobca preberal tovar, vystavené faktúry a vyplácal nemalé finančné čiastky osobe, ktorej zastupovanie týchto subjektov nemal preukázané. Spôsob akým mali podľa tvrdení žalobcu prebiehať obchody s J. D. spochybňujú celú transakciu. Žalobca sa uspokojil tým, čo od neho p. D. žiadal, bližšiu identifikáciu sporných spoločností neoveroval, dokonca ani to, či sú platiteľmi DPH, keďže v priebehu kontroly sa zistilo, že spoločnosť FIRST GROUP, s.r.o. nebola registrovaná ako platiteľ DPH. Žalobca v priebehu kontroly ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil výpovede konateľov sporných spoločností. Mal možnosť

vypočúvaným konateľom ako svedkom klásť otázky a usvedčiť ich z nepravdivej výpovede, čo však nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 250i ods. 3 O. s. p., pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom k 31. decembru 2007 (ďalej v texte rozsudku len „zák. o DPH“), právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zák. o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zák. o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní“) správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zák. o správe daní, pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 29 ods. 1 a ods. 2 zák. o správe daní vyplýva, že dokazovanie vedie správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 8 zák. o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym posúdením veci vysloveným krajským súdom v napadnutom rozsudku, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a na zdôraznenie správnosti

v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p. uvádza:

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd vyvodil voči nemu dôsledky za porušenie povinností, ktoré žalobca nemal, najvyšší súd prvotne uvádza, krajský súd nie je orgánom, ktorý vykonáva a hodnotí dôkazy v daňovom konaní, takéto oprávnenie vyplýva podľa § 2 ods. 3 zák. o správe daní správcovi dane. Výrubenie DPH napadnutými dodatočnými platobnými výmery ako dôsledok nemožnosti odpočtu DPH nevyplývalo z porušenia zvyklostí v bežnom obchodnom styku, ale z tej skutočnosti, že žalobca v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobca sa vlastným konaním v rozpore s náležitou starostlivosťou dostal do dôkaznej núdze, ktorej následkom bolo nepreukázanie dodania tovaru spoločnosťami uvedenými na faktúrach. Nemožno považovať odovzdávanie relatívne vysokých peňažných obnosov osobe, ktorá sa fakticky nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom, za bežný spôsob obchodovania. Pokiaľ žalobca nepovažoval za potrebné si overovať relevantné skutočnosti, následky takéhoto rozhodnutia znáša vo forme dôkaznej núdze.

Žalobcovo poukazovanie na neúplnosť účtovníctva, na nedodržiavanie daňových predpisov spoločnosťami Dm&Mr Slovakia, s.r.o., PRINCE INVEST LLC, s.r.o., FIRST GROUP, s.r.o., ako i na bližšie nekonkretizované trestné stíhania, v nadväznosti na vyhodnotenie výsledkov dokazovania, sa javí ako účelové vytváranie dojmu, že žalobca sa ako odberateľ stal obeťou podvodov bližšie nekonkretizovaných osôb (k rovnakému záveru dospel iný senát najvyššieho súdu aj v konaní vedenom pod sp. zn. 5Sžf/46/2011). Žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz, že J. D. konal ako zástupca uvedených spoločností, z výsluchov konateľov predmetných spoločností vyplynulo, že so žalobcom neobchodovali, J. D. nepoznali, na zastupovanie ho nespĺnomocnili, nebol ani zamestnancom žiadnej z uvedených spoločností. Pokiaľ žalobca v odvolaní uviedol, že p. D. sa mu preukázal riadnym poverením, takéto tvrdenie je v rozpore s obsahom spisového materiálu. Ak takýmto poverením žalobca disponoval, nič mu nebránilo v konaní pred daňovými orgánmi ho predložiť.

Žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd mal prihliadať na uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ORP/705/OEK-TT-2010 zo dňa 15. augusta 2011, v ktorom sa majú nachádzať výpovede svedkov dôležité pre rozhodnutie vo veci samej. Krajský súd správne súladne s § 250i ods. 1 O. s. p. na toto uznesenie neprihliadal, naviac nie je zrejmé, z ktorých z tam obsiahnutých výpovedí, malo vyplývať, že tovar bol dodaný práve spoločnosťami uvedenými na faktúrach predložených žalobcom.

K vytýkanému procesnému pochybeniu týkajúceho sa zmeny výrokov prvostupňových rozhodnutí a použitia dvojakej meny, odvolací súd poukazuje na ustálenú judikaturu, z ktorej vyplýva, že napadnuté správne rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/2002 zo dňa 17. decembra 2002 zverejnený pod č. R 122/2003, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžh/1/2010 zo dňa 20. mája 2010). Formálne zopakovanie administratívneho konania iba z namietaných dôvodov, (aj to len v prípade ich dôvodnosti) nepredstavuje pre žalobcu, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. a § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil stotožniac sa s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nebol v konaní úspešný, a žalovanému v takomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.